

۵۹ - کتاب تکوین و آیات آن و ابدیت قوه مودعه در آنها

از حضرت بهاء الله در لوحی است. **قوله الاعلی:** "از علو جود بحت و سمو کرم صرف در کل شیئی ممّا یشهد و یری آیه عرفان خود را ودیعه گذارده تا هیچ شیئی از عرفان حضرتش علی مقداره و مراتبه محروم نماند و آن آیه مرآت جمال اوست در آفرینش و هر قدر سعی و مجاهده در تلطیف این مرآت ارفع امنع شود ظهورات اسماء و صفات و شئون علم و آیات در مرآت منطبع و مرتسم گردد علی مقام یشهد کلشیئی فی مقامه و یعرف کلشیئی حده و مقداره و یسمع عن کلشیئی الا انه لا اله الا هو."

و در لوحی دیگر در بیان حدیث "المؤمن حی فی الدارین" قوله الاحلی: "معلوم آنجناب بوده که کل اسماء و صفات و جمیع اشیاء از آنچه ظاهر و مشهود است و از آنچه باطن و غیر مشهود بعد از کشف حجبات عن وجهها لن یبقی منها الا ایه الله الی اودعه الله فیها و هی باقیة الی ما شاء الله ربک و رب السموات و الارضین."

و در کلمات فردوسیة است. قوله الابهی: "فی الحقیقه فرق را برداشته اند و خود را حق پنداشته اند. حق مقدس از کل در کل آیات او ظاهر آیات از اوست نه او در دفتر دنیا کل مذکور و مشهود نفس عالم کتابی است اعظم هر صاحب بصری ادراک مینماید آنچه را که سبب وصول بصراط مستقیم و نباء عظیم است در تجلیات آفتاب مشاهده نمائید انوارش عالم را احاطه نموده ولکن تجلیات ازو و ظهور اوست بنفس او نه نفس او آنچه در ارض مشاهده میشود حاکی از قدرت و علم و فضل او است و او مقدس از کل."